

tror vi også der kan. Vi anser det ikke som nogen god ting i sig selv med satellitbaseret kontrol, men hvis man ikke har noget, er det godt nok i øvrigt, så er man nødt til det.

Det var sådan set også det, der lå i mit svar før. Det er en helhedsbetragtning for os, vi er nødt til at sætte tingene op imod hinanden, og vi er nødt til at have gjort noget ved fup og svindel inden for fiskeriet. Vi kan ikke blive ved med at leve med forholdene, som de er. Og det her finder vi måske ville være en nogenlunde rimelig måde at gøre det på.

Til hr. Erling Christensen må jeg fastholde, at jeg forhandler altså ikke finanslov herfra, men jeg vil godt sige, at udgifterne til fiskerkutterne i forbindelse med en satellitovervågninger mener jeg det offentlige skal dække. Der står også i redegørelsen, at der er mulighed for – og det vil jeg gerne give løfte om, at det er vores holdning – at dem skal det offentlige dække. Det handler om kontrol og ikke om at pålægge fiskerne en ekstra skat.

Til fru Bodil Thrane vil jeg gerne sige, at min beskyldning om dobbeltmoral ikke hviler på det, fru Bodil Thrane havde fremme, men derimod på den omstændighed, at Venstre i 1992 gik ind for satellitovervågning af landbruget, uden – det var vist i øvrigt oven i købet under en Venstreminister, så vidt jeg husker – at det dengang gav anledning til store principielle drøftelser eller forhold. Det er så af en eller anden grund pludselig kommet nu. I begge tilfælde er sagen jo, at vi ønsker, at svindel skal bekæmpes.

Jeg kan se på formanden, at jeg må prøve senere igen.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Ja, så er vi tilbage i ordførerrækken.

Vibeke Peschardt (RV):

Det er jo svært på nuværende tidspunkt at tilføje debatten ret meget nyt, for vi har jo talt næsten fra kl. 11 i formiddags og til nu, og jeg skal prøve at lade være med at gentage noget af det, der allerede er sagt.

Men jeg synes godt, jeg vil rekapitulere lidt og i den forbindelse også stille nogle spørgsmål, specielt til Venstre og De Konservative. Det er jo sådan, at både V og K har stemt ja til L 174, og jeg har da noteret mig, at de også er enige i det betækningsbidrag, der blev afgivet den 8. maj 1996, og det citerer jeg fra:

»Som lovforslagets § 4, stk. 10, er udformet, kan landbrugs- og fiskeriministeren fastsætte regler til gennemførelse af de kontrolforanstaltninger, der følger af forordninger vedtaget i EU, herunder regler om installation, drift og vedligeholdelse af udstyr om bord på fiskerfartøjer . . . Et forordningsforslag af den pågældende type skal gennemføres i overensstemmelse med reglerne og proceduren for behandling af sager i Europaudvalget.«

Det vil sige, man siger altså ja og trykker på de grønne knapper hernede, og når der så nogle måneder efter dukker et konkret forslag op, så siger man, at det vil man ikke være med til.

Jeg har forstået, specielt på det, jeg har hørt fra hr. Kent Kirk, at han og også Det Konservative Folkeparti hele tiden har været imod denne satellitovervågning. Jeg vil alligevel gerne både fra Venstre og De Konservative have et svar på, hvordan det kan forholde sig sådan, at man siger ja til loven og nej i Europaudvalget. Det forstår jeg ikke så meget af, og det vil jeg gerne have forklaret.

Så vil jeg godt gå lidt ind i selve forslaget eller det, debatten her er kommet til at handle om, nemlig overvågningssamfundet. Sådan som jeg har forstået hele debatten i dag, er det sådan, at man gerne må overvåge til lands, men man må ikke overvåge til vands. Det er vel sådan set det, jeg kan få ud af det.

Jeg har hørt både V og K sige, at private gerne må overvåge private. Det gør ikke noget, at supermarkedsejerne sætter kameraer op. Det er vist oven i købet Det Konservative Folkeparti, der har foreslået, at man skulle lovregulere eller i hvert fald give tilladelse til overvågning af ansatte i supermarkeder og stormagasiner, hvor svindet var kraftigt. Private må altså gerne overvåge private.

Så kommer vi til det næste om det offentlige, og det er det, det handler om her. Må det offentlige have lov til at overvåge private og her virksomhedsejere? Her vil jeg godt sige om overvågning i al almindelighed, at jeg har taget en hel række eksempler med på lovgivninger, hvor noget sådant findes, og jeg kan nævne dem i flæng:

Vi har en arbejdsmiljølov, fordi vi er nogenlunde enige om, at folk ikke må overbelastes, blive udsat for farlige stoffer, materialer osv. i arbejdsmiljøet. Det tager arbejdsmiljøkredsene sig af. De overvåger det, og de uddeler påbud osv. Der er miljølovgivningen, og der kunne nævnes andre.